

[Jytte Andersen]

vel gøre fru Jane Oksen opmærksom på, at udgifterne til børn og unge til daginstitutioner og formidlet dagpleje er 8,7 mia. kr., så det var altså alene en 50 pct.s fordobling i overdrivelsen.

Desuden vil jeg minde fru Jane Oksen om, at de allerfleste forældre faktisk arbejder, og at de arbejder meget. De har en gennemsnitlig arbejdstid på 75 timer om ugen. Spørgsmålet er derfor, hvor meget de så også kan gå ind i dagligdagen og hjælpe til i institutionerne. Jeg tror, man er nødt til at nuancere den diskussion om, hvor meget forældrene kan bidrage til i dagligdagen, når de har deres arbejde. Og det ønsker de allerfleste forældre – alt andet lige – at have, både mænd og kvinder.

Kirsten Lee (RV):

Jeg synes egentlig, det er utroligt at høre SF's ordfører stå her og sige, at dette, at man vil give forældre større valgmuligheder, som dette forslag jo lægger op til, er et angreb på daginstitutionerne.

Jeg undrer mig også over, hvor mange af ordførerne der gang på gang på gang har brugt ordet institution; daginstitution er sådan et godt systemord. Skulle vi ikke begynde at tænke i andet end systemer og organisationer? Vi andre kan nu godt lide at bruge et ord som børnehaven, for det er et sted, hvor børn kan vokse og gro.

Det forekommer os, at det er radikal politik at fremme fleksibilitet og variation, også når det drejer sig om dagtilbud til børn. Børn er forældrenes ansvar, og vi ønsker, at forældre i videst muligt omfang inddrages i planlægningen også af den del af deres børns dagligdag, som børnene tilbringer borte fra hjemmet. Det gælder både de fysiske rammer, og det gælder det pædagogiske indhold.

Dette lovforslag giver forældre denne mulighed, og vi har faktisk tillid til, at forældre er ansvarlige og vil sikre sig, at deres børn anbringes i kvalitetstilbud.

Det bliver nu muligt for en gruppe forældre, et kollektiv eller en anden gruppe at tage initiativ til, at børn modtager et dagtilbud, som primært domineres af forældrenes ønsker. Vi håber, der vil være nogle forældre og nogle firmaer, der etablerer børnehaver for de ansattes børn. Det kunne gøre det muligt for forældre og børn at spise sammen til frokost, holde pause sammen. Tænk, der vil være nogle forældre,

som bliver i stand til at amme deres børn i en frokostpause. Og børnene vil få mulighed for at se, hvor deres forældre faktisk opholder sig hele dagen. Vi har nemlig tillid til, at forældre også i den situation er ansvarlige og sørger for kvalitetstilbud.

Vi er også godt tilfredse med, at kommunerne kan beslutte, hvorvidt en sådan ordning skal være omtalt af den centrale pladsanvisning eller ej.

Der er mange af de børnehaver og vuggestuer, der arbejder idébestemt, der finder det svært at arbejde ud fra deres idégrundlag, fordi den centrale pladsanvisning henviser børn af forældre, som ikke kender eller ikke er interesseret i idégrundlaget.

Det giver reelt større variation i dagtilbudet til børn. Det betyder selvfølgelig ikke, at vi ønsker, at den centrale pladsanvisning skal ophæves. Selvfølgelig skal den ikke det. Der er børn, der skal placeres af kommunerne. Der er børn, vi skal sikre får særlige pladstilbud, og det skal vi også sørge for fortsat kommer til at ske.

Vi ved fra Socialforskningsinstituttets undersøgelse, at mødre med deltidsbeskæftigelse foretrækker privat pasning i større udstrækning, fordi det etablerede system tilsyneladende har svært ved at finde ud af kun at lade forældre betale for den tid, børnene opholder sig i børnehaven eller vuggestuen.

Det her forslag giver kommunerne mulighed for i højere grad at imødekomme forældrenes ønsker, og det giver forældrene mulighed for selv at tage nogle initiativer.

Vi synes, det er en fremragende idé, at kommunerne får mulighed for at gøre forældrebetalingen mere individuel. De forældre, der har dårligst råd, kan få nedsat deres andel af betalingen. De bedst stillede forældre kan fortsat betale op til de 35 pct. af dagtilbudets pris, ganske som de plejer. Vi har tillid til, at kommunerne også her kan håndtere større fleksibilitet.

Vi giver lokalsamfundet større selvbestemmelse, og vi støtter lovforslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti synes, at dette er et vældigt godt forslag.

Det er noget af det, vi faktisk har talt om, al den tid partiet har eksisteret, nemlig at det var godt at have nogle flere muligheder.